БР. 211. СОЛУН, УТОРАК 27 ФЕБРУАР 1918 ГОД. ГОДИНА II.

БРОЈ 10 ЛЕПТА

»Народ« излази свакога дана по подне.

Штампарија се налази у улици Коломбо број 6.

Власник
КРСТА Љ. МИЛЕТИЋ

НАРОД

Рукописи се не враћају.

Огласи и белешке наплаћују се по погодби.

Редакција је у улици Коломбо број 6.

Главни уредник
ДРАГ. С. ГОГИЋ

СРБИЈИНА ПРИВРЕДА ПРЕД 1912.

ОД КОСТЕ СТОЈАНОВИЋА

»Ла Серби« доноси овај одлични чланак о економској ситуацији у Србији пред 1912, који је и нама свима добро дошао као подсетник и као информација«.

I

Од три милиона становника колико је Србија бројила пред 1912, 10 од сто занимало се трговином, индустриом и другим слободним професијама, остало, 90 од сто припада пољопривреди.

Ситна сопственост, коју су одржале српске задруге, битна је одлика земљорадничке Србије. Земља је подељена овако: 55 од сто земље за орање која је раздељена на поседе од до 5 хектара; 27 од сто представља поседе од 5 до 10 хектара; 14 од сто су поседи од 20 хектара, а једва 4 од сто као поседи од преко 20 хектара.

Земљорад је још у екстензивној фази. Што се тиче капитала за експлоатацију, главни ослонац била је радна снага задруга, а нема много времена како је земљорад почео да се помаже земљорадничким задругама, од којих је: 615 кредитних, 52 потрошачких и 153 набављачких.

Од других задруга треба поменути 45 за узајамно помагање и 40 задруга за заједничку производњу вина, млека и осталих производа. Укупан број чланова ових задруга у 1910 достигао је 34.000; већина су сопственици земље и кућне старешине.

Управа Фондова и приватни кредитни заводи помажу становништво, нарочито у куповању земље, чија се цена, не толико због економских колико због психолошких разлога, попела била на 5 до 6 хиљада динара хектар.

На површини од 48 хиљада квадратних километара, колика је била Србија до 1912, два милиона хектара је приватна својина, остало представља шуме, воде, брда или државну и општинску својину.

Према статистици од 1905, земља за орање овако је подељена, у хектарима изражено: цереалије 1.020.000, баште 25.800, виногради 33.000, воћњаци 130.000, ливаде 322.000, пашњаци 95.700, гора и забрани 136.400, шуме 166.600 угар 50.000, у разним облицима 60.000. Укупно 2.045.000 хектара.

Од цереалија кукуруз заузима 46 од сто, пшеница 30 од сто и зоб 9 од сто. До 1884 виногради су заузимали 800.000 хектара, али филоксера је свела ову цифру. Нова лоза је американска.

У извозу воћа шљиве долазе на прво место. У 1908 извоз је износио 490.000 центи, а у вредности од 10.000.000 динара и 149.000 центи пекмеза у вредности 1,000.000 динара.

Према статистици од 1905 стање стоке у Србији било је овако: говеди 963.000, свиња 908.000, оваца 3,160.000 коза 510.000; укупно 5,541.000. За последњих двадесет година број стоке варира око те цифре. Ако се неки пут и смањио, зато се побољшао квалитет, јер укрштањем са страном расом, добијала се сваке године све боља врста, која је следствено представљала и већу вредност. Извоз стоке у 1905 достигао је до 30.000.000 динара, од којих 22,000.000 динара за говеда, 15,000.000 динара за свиње, 1,000.000 за овце, и 2,000.000 за пернату живину. Извоз меса био је око 7,000.000 динара.

Шуме захватају у Србији 1,517.000 хектара укупно, од којих 550.000 су државне шуме, 650.000 општинске, 17.000 манастирске и 300.000 приватне. Четинара има 10 од сто; односно: 302.000 хектара под буквом, 137.500 под храстом, 82.000 под бором и 27.500 осталога дрвећа. Извоз дрвета није био баш велики: 1909 извезло се 14.000 тона, а у вредности 1,250.000 динара.

БУГАРСКИ АПЕТИТИ

—:—

Вазов, бугарски посланик из групе Гешовиста, написао је у »Миру«, један чланак, у коме говори о бугарским тежњама. По његовом, треба да Бугарска постане јака држава и то толико јака да се може да стави на супрот свима интригама и да се заштити од напада као што су били они из 1913 године! Ако Бугарска не буде јака и даље ће постојати атмосфера интрига.

Једино јака Бугарска може донети мир на Балкану и пресећи све експанзивне тежње које желе да пређу преко Балканског Полуострва; јака Бугарска значи стварање политичких, економских и културних веза са истоком. Балканско питање не би могло да се реши помоћу споразума између балканских народа. Оно се може скинути с дневног реда само потпуним уједињењем Бугарске, што би њу оспособило физички и морално да учини крај овом хаотичном стању.

У томе смислу наше питање служи интересима европским а пре свих интересима наших савезника.«

НЕМАЧКА ЛУДОСТ

—:—

Париз. — Поводом Пишонових открића једна личност из Лозане јавља листу »Свис:«

»За свог боравка у Берлину при крају месеца јула 1914 констатовао сам, да се цео немачки народ, сигуран у резултат, бојао само једнога да Француска не би одустала да уђе у конфликт. Један берлински лист том приликом је писао, да Француска, и ако је дегенерисана и трула, ипак је сачувала у корену нешто витешког духа; пошто је дакле позната њена таштина, Француска се неће усудити да одрекне своје савезе и онда ћемо је просто оглобити.

Цео немачки народ, сигуран у победу, одахнуо је кад је Француска примила бачену јој рукавицу«. Права лудост!

НЕМА ЖИТА

—:—

Лондон. — »Тајмс« објављује чланак Хибаков о стању цереалија у Русији, у коме се каже:

»За практичне циљеве руске резерве у житу, данас се ограничују само на Украјину и области Дона и Кубана, где сељаци још имају жита; која су били сакрили од инспектора Керенскових. Али вероватно они немају више него што ће бити потребно централној и северној Русији до прве жетве.

Због климе и транспорта тешкоће су неизмерне. Могуће је, да Црно Море постане најзгодније средство за транспортовање на запад, али путеви неће још за више недеља бити слободни од леда, а затим земља остаје неупотребљива за још један месец дана због великог блата. Мало има изгледа, да ће Централне Силе моћи осетно увећати своје снабдевање житом«.

БУРА У РАЈХСРАТУ

—:—

Базел. — Појединости, накнадно приспеле о седници аустријског парламента од 7 фебруара, показују, да је у правој атмосфери битке фон Сајдлер држао свој говор о закључењу споразума са Украјином. На почетку седнице, кад је председник почео да чита царев одговор на адресу, коју је парламент упутио цару приликом споразума са Украјином, сви пољски, чешки и југословенски посланици корпоративно су напустили дворану. Вратили су се, кад је фон Сајдлер почео свој говор, и у претећем ставу груписали се око трибине са које је он говорио.

При првим речима министра председника, чешки посланик Сукуп почео је рукама, ударати по такту један буран марш, изговарајући у стиховима оштре псовке против владе.

Владини посланици са своје стране такође, да би евентуално заштитили фон Сајдлера, поставили су се у групи од стотине око трибине.

Фон Сајдлеров говор био је стално прекидан изразима: »Није истина! Лажете!«

Фон Сајдлер је више пута ћутао и није могао да прослови ни речи по неколико минута.

НАШЕ ЖРТВЕ

Друштво Учитеља Крагујевачке Јасенице задесила је још једна зла коб. Поред недавно преминулог у Вертекопу, председника управе Гаврила П. Јовановића, учитеља из Брезовца, пешад. поднаредника у III позиву; јуначки палог у борби са Немцима 6. окт. 1915 код села Врбовца, члана управе Лазара Бурчиновића, учитеља из Божурње, резерв. пешад. капетана I кл. и командира чете у једном шумадиском пуку: умрлог у повлачењу, у Подгорици, члана Владимира Павловића, учитеља из Божурње — умро је ових дана у Баници један од најактивнијих чланова Друштва, а може се рећи и један од најактивнијих млађих учитеља, Драгомир Ф. Ескић, учитељ из Загорице, резерв. пешад. капетан II класе и командир у пуку Београђана. У врло мало времена, коб је отргла за навек Друштву Јасеничких Учитеља, најактивније чланове, у најбољим годинама живота, и онда када су били најпотребнији породици, друштву и Отаџбини. Они су били светли примери вршења своје учитељске дужности, као и неуморног рада на просветном, културном, политичком и војничком пољу нашег народног живота.

Јовановић је био творац

ФЕЉТОН

КАТАРИНА ЗРИНСКА

3)

Голуб беше срце
Петринице Зринске,
А душа јој соко
Што лети високо,
Гавран беше туга
Што долете с ропског
Гнезда њена друга.

Јов. Арањ.

Прескачемо историју Петрову, она је и сувише позната.

Муж јој је у Бечу заробљен са братом њезиним, а Катарина, сада једини поглавар земље, сама се брани са слабом одбраном у Чаковцу противу царског ђенерала. Онколе је и заробе и одведу у Грац у самостан, у вечити затвор. »Силно злато и сребро, што се налазило у многобројних градових зринско-франкопанских, буде однесено у Беч«.

Са Катарином не поступају као са владарком, ни кнегињом, ни властелинком, ни високом племићком. Једва јој признају у почетку неки грађански пријем, да је после претворе у обичну хапсеницу заједно са млађом јој ћерком. Али она и ту остаје достојанствена и одважна. С пуним правом поручује цару: »Ако сам већ изгубљена, могу барем то захтијевати, да самном поступате као с честитом госпојом, а тако и с мојом кћерком«.

Девет месеца је »расута са својом дјецом«. По средњевековном обичају, који је у Аустрији још трајао, погубе јој мужа и брата јединца младог Франкопана. И као што Марију Стуартову погубе тек у 16. години робовања, тако њу стављају годинама на муке, да јој тек тад отргну кћер, Зору Веронику, коју затворе у други самостан у Целовцу.

У то време спада трећа, последња херојска улога ове славне кнегиње. Не знајући за погибао мужа и брата, а да би их спасла, — сама већ смртно болесна, — прима сву кривицу на себе. Права жена, права сестра и супруга! Она је била властољубива, не њен муж; она га је наговарала, ма да га је управо народ једногласно дозивао; она је бунила пук, а не њен муж; она је имала утицаја, а не њен нејаки брат, она је крива, а не Петар. То се једва дочека у Бечу. Два поносна изданка хрватског племена већ су убијена, она се узалуд жртвује. Да није већ била на прагу смрти, погинула би и она. Овако су само ускорили њен крај.

Одузимљу јој природну чуварку, тада већ једину кћер; пооштре јој затвор и одреде јој једну гнусну и сурову бабу. Оно што сад наступа, није за описивање на овом месту. Око историково окреће своје погледе од ових мрачних призора. Катарина, овај некадањи нежни пупољак, плавих очију, дуге златоплаве косе, нежно заокругљеног витког тела, једна од најлепших створова свих времена, слаба и незаштићена, брзо се губи. Нестаје јој присуство духа, поремети умом и као умоболна умире пре него што би остарила, у својој 47 години. Сахране је у Грацу, у доминиканском манастиру кнежевским почастима.

И по овим кратким, сувопарним потезима може се видети, да је ово једно од оних судбина, које су достојне обраде само једног шекспирског пера.

Својим животом Катарина Зринска чини част историји човечанства, а својим карактером она је украс наше посебне повеснице. То се брзо увиђало и на страни, чак и код непријатеља. Важност њена рада све се више цени. Она је предмет обраде уметника писаца, песника првога ранга. Да напоменемо само то да и Јован Арањ, чија се генијалност не може спорити, и ако је на непријатељској страни, посвећује њеној успомени једну од својих најлепших балада, чији први стих преведосмо на челу ових врста.

Њена је успомена и нама драга. Њена слава озарава нашу тамну историју. Њена је личност једна спона више нашег југословенског јединства. Плоча која покрива прах ове несуђене краљице хрватске, један је камен темељац више наше слоге и наших нада.

Ст. М.

САОПШТЕЊА

Косара С. Ристић са децом даваће полугодишњи парастос своме покојном мужу Сретену Ристићу пешадиском потпуковнику, у среду 28 ов. мес. у 10 сати у цркви Св. Саве.

Наредник-ђак Урош Урошевић, митраљеско одељење 1. батаљона п. бр. 44, моли сваког ко би знао за извештај о нареднику-ђаку Миодрагу Т. Стојановићу, који је раније био у 2 чети 3 батаљона п. бр. 84.

и најактивнији задругар једне од најмодернијих наших културних установа »Венчанце Виноградарске Задруге« у селу Бањи, оснивач и дугогодишњи секретар-благајник једне од највећих и најбољих наших земљорадничких задруга »Брезоваче Земљорадничке Задруге«, председник одбора за приређивање Пољопривредне Изложбе у Тополи. Колико је пок. Гаја био омиљен код својих другова и код својих ђака, видимо из овога. Одмах по смрти Гајиној, његови другови из пука спремили су спомен-плочу и једног дана корпоративно отишли на његов гроб, да њоме обележе његову вечну кућу у Вертекопу. Али изненађења. Када су дошли на гроб, како су се зачудили, видевши на његовом гробу подигнут споменик, са овим натписом: »У знак поштовања и велике захвалности према своме добром учитељу, овај споменик подигоше: његови ђаци, војници пука п. бр. 40.«

Бурминовић је био члан уређивачког одбора »Наше Народне Школе« и велики поборник рада на просвећивању народа у Јасеници. Нема села у Јасеници, где Лаза није одржао бар по једно предавање за народ.

Павловић је био члан свију културних установа, велики пољопривредник и пчелар. Нема готово човека у Јасеници, који није знао или разгледао његов уређени пчеларник у селу Божурњи.

Ескић је био један од најактивнијих људи у целом учитељству, у свему први најагилији члан странке којој је припадао, због чега је испио доста чаша горчине у свом врло кратком учитељском животу.

Друштво Јасеничких Учитеља покојницима и њиховим радом поносило се и поносиће се. Они су извршили своје дужности до краја према Отаџини, и чиста срца отишли у вечност. Друштво их неће заборавити ни после њихове смрти. Друштво ће имати као своју свету обавезу, да њиховим породицама, њиховим малишанима и супругама, ублажи болове и тугу и изазове осећање поноса сазнањем: да су оцеви и мужеви умрли на високој дужности за Отаџбину.

Судбина је хтела, да пок. Лаза и Влајко у јулу месецу 1914 г. изађу из једне куће — школе у селу Божурњи — и оду у рат, а да у 1915 обојица нестану за навек, и да пок. Гаја изгуби за то исто време, два рођена брата, па и он да оде за њима.

У спомен-плочи нашег Учитељског Удружења биће, поред много и много имена, урезана и ваша имена. Ви ћете бити светли примери нашем заосталом учитељству и њиховом последницима, како се живи, ради и жртвује за народ. Спомен на вас живеће вавда код ваших драгих, ваших другова и захвалног поколења.

Драги Гајо, Лазо, Влајко и Ескићу, нека је ово припаљена мала воштаница, на вашим великим гробовима, од вашег старог друга, члана и секретара Друштва

Душана Ник. Илића
учитеља у Ивепу.

ДНЕВНЕ ВЕСТИ

ЈУГОСЛОВЕНСКИ ОДБОР

На својој пленарној седници у Лондону, Одбор је изабрао два нова члана: Ивана Јагера, Словенца, архитекту у Минеаполису, кога је предложио народни југословенски савет из Вашингтона и Вељка Петровића, српског књижевника из Сомбора, а сада у Женеви.

ЈАША ТОМИЋ

»Ујвидеки Хирлап«, а према њему и »Будапести Хирлап«, пише о ослобођењу Јаше Томића ово: »Шесетогодишњи Јаша Томић, бивши уредник Новосадске »Заставе« вратио се са женом у Нови Сад, у коме није био још од почетка рата. Једном новинару Томић је изјавио, да је за ове три и по године дванајест месеци провео у затвору, а остатак времена био је са женом интерниран. Не зна зашто су га ухапсили и зашто су га најзад пустили у слободу. Да је био крив, обесили би га. Материјално је потпуно упропашћен. Намеран је да сарађује на једном женском часопису, који је пре рата издавала његова жена и који она мисли поново да покрене.«

ЦРНОГОРСКЕ ШУМЕ

Пештански »Аз Еште« доноси ово: »Граф Армен Микеш, велики мађарски индустријалац, купио је пре неког времена огромну шуму. Куповина је интересантна са међународног гледишта. После дугачких преговора, граф Микеш је дошао до велике шуме у Црној Гори, на Тари, из које се може добити око 4 до 5 милиона кубних метара сировог дрвета. Црногорски двор је заинтересован за један део ове шуме. Преговори су били преко мере тешки, а вођени су у једној неутралној земљи. Читава гомила агената радила је на закључењу уговора, који је закључен једино благодарећи напорима врло високих личности.«

† РИСТА С. ПАЛИГОРИЋ

У Крагујевцу је око половине јануара, умро у 58 години Риста С. Палигорић, трговац, један од главних сопственика ваљске фабрике цемента. Међу својим суграђанима био је уважаван и цењен, и важио вазда као исправан и ретко честит човек.

КОНКУРС

Према решењу Г. Министра Војног при Главном Коњском Депоу у Текели образоваће се поткивачка школа, у коју ће бити примљено до 50 наших војника небораца, који изјаве жељу да сврше ову школу и обавежу се да после свршене школе служе у трупи као поткивачи. Курс ове школе трајаће четири месеца. Кандидати морају бити писмени, и да нису старији од 35 година. Пре пријема у школу извршиће се лекарски преглед. Они, који по свршетку школе буду упућени у трупе за мајсторе имаће месечну плату од 80 дин. Школа ће отпочети 1 априла.

Кандидати да поднесу своје пријаве редовним путем најдаље до 18 марта Арт. Одељењу Врх. Команде, а лично да се пријаве Команданту Главног Коњског Депоа у Текели на дан 21 марта. Сваки кандидат да пријаву напише својеручно и у њој означи: чин, звање у војсци, име и презиме, године старости, положај у грађанству и колико је и каквих школа свршио и да се обавеже, да ће по свршетку Поткивачке Школе ићи у трупу за поткивача.

СОЛУН—АТИНА

Брзи воз између Солуна и Атине почеће да саобраћа кроз петнајест дана.

ПАСХА

Велики Рабинер извештава све војне обавезнике Мојсијеве вере, да ће ове године велики правник »Пасха« почети 14 марта у вече а завршиће се 22 истог месеца, и да је учињен потребан корак код свих Савезничких команданата, да се за празник, у колико је могуће сви ослободе дужности а они са положаја пусте на осуство у варош Солун, како би празник светковали.

МАЂАРСКЕ ТЕОРИЈЕ

—:—

Женева. — »Будапести Хирлап« саопштава ово: Барон Влашић, председникадминистративног суда у Мађарској, изразио се овако у једној својој беседи: »Уговор о миру који би поставио право народа о слободном опредељивању изнад хиљадугодишњег мађарског државног суверенитета био би само карикатура трајног мира.

Шта више, такав уговор био би у контрадикцији са еволуцијом државног прогреса.«

ЕНГЛЕСКА СНАГА

—:—

Лондон. — Подносећи у доњем дому биланс о војсци, подсекретар за рат Мак Ферзон извештава у детаљима о развитку војске у току прошле године. За време 1917. пренесено је на разне фронтове око 7 милиона људи; 511000 грла стоке; 200.000 кола; 9 и по милиона тона робе и ратног материјала. Број топова порастао је за 50 од сто према претходној години. Речна флота у Месопотамији повећана је са 700 лађица сваке врсте.

Пловидба на Тигру је побољшана и у току прошле године преко њега је транспортовано милион људи.

НАРОДНИ ПОКРЕТ

—:—

Рим. — Јављају из Петрограда, да је створена независна социјалистичка управа у Тифлису, која не признаје ни бољшевике ни њихов споразум у Брест Литовску. Изјављује да ће оружаном руком одбити наилазак Турака.

НОВЧАНЕ ПОШИЉКЕ
ЗА КРАЈЕВЕ ПОД БУГАРИМА

—:—

Нишка агентура Бугарске Народне Банке позива преко нишких новина ова лица да подигну новац, рачунајући суме у левима, који је на њихову адресу упућен.

Пожаревац

Ксенефон Мантић каф. за Цвету Јанка М. Пауновића с. Стамница 183·—, Ксенофон Мантић каф. за Калину Илије М. Јовановића с. Влахоле ср. омољ. 183·05, Даница Дамјана Рашића, учит. 294·33, Петар Богојевић 228·75, Стева Максимовић адв. за Михаила М. Елзовића даск. 212·43, Ксенофон Мантић каф. за Даницу Жеравчић даск. с. Породин 181·96, Мара Војислава Ђорђевић 134·68, Стева Максимовић адв. за породицу Велизара Илић свештен. с. Потовица 237·90, Стева Максимовић адв. за породицу Атанасија Илића св. 237·90, Стева Максимовић адв. за породицу Станка Јовановића св. с. Мачкин 20, 237·90, Стева Максимовић адв. за породицу Живка Јовановића свешт. Александровац 256·20, Стева Максимовић адв. за породицу Богдана Јовића св. из с. Безичево 219·68, Стева Максимовић адв. за породицу Симеона Коњића св. с. Шетале 219·60, Стеван Максимовић адв. за породицу Павла Кузмановића св. с. Кучево 237.90, Стева Максимовић адв. за породицу Милана Јачића св. с. Нережица 229·60, Ксенофон Мантић кафеција за Љубицу Добривоја Лучевића свешт. с. Турна 237·90, Ксенофон Мантић за породицу Димитрија Лазића свешт. с. Брежаже 256·20, Ксенофон Мантић за породицу Аврама Лешовића свештеника 256·20, Страхиња Пантић директ. банке за породицу Василија Миловановића с. Ракинац 219·60, Ксенофон Мантић каф. за Стану Стојчевића уч. с. Жигубица 254·80.

(Наставиће се)

ВРАНИЧНИ ИЗВЕШТАЈИ

ФРАНЦУСКИ КОМИНИКЕ

Прекјуче оборено је и лешка оштећено 5 немачких авиона. Француске ескадриле бациле су десет тона експлозива на железничке станице и установе немачке.

Извештај Штаба Источне Војске: Бугарска је артиљерија била врло активна на Црној и североисточно од Битоља.

ЕНГЛЕСКИ КОМИНИКЕ

Непријатељска одељења пешадије напала су на наше положаје код Пашандела на фронту од 1000 јарди и још на два друга места али су одбијени претрпевши велике губитке.

Палестина. — 24 фебруара у зору наше трупе западно од Јорданске долине наставиле су своје опште напредовање према северу. Вади-Ожа пређена је после мале борбе и нападнут турски положај Кол Беида, на узвишеном терену, од прилике пет миља западно од Јордана. Непријатељ је упорно бранио положај, али смо га узели у 3 часа. С друге стране пута Јерусалим-Набли напредовали смо у дубину за 2—3 миље на фронту од 18 миља. На истоку енглеске трупе су заузеле Кеир Малик, Тел Асур и Селвад. Преко дан непријатељ је узалудно више пута покушавао да преотме Тел Асур. Трупе западно од пута за Нобли допрле су до линије Бури-Барда-Вил-Атара-Ајул-Деир ес Судан, наилазећи на слаб отпор.

Месопотамија — 24 фебруара енглеске трупе су заузеле без отпора Хит на Еуфрату. Турци су се потукли на Сахнлиах, 7 миља северно.

ИТАЛИЈАНСКИ КОМИНИКЕ

Артиљеријска активност између Стелвио и Гарде. Растерали смо непријатељска одељења у долини речице Вермелиана источно од Адамала и у пределу Тонале. Од језера Гарде до Пјаве чешће бомбардовање као и на Азиагу и на левој обали Бренте. Натеране су у бегство непријатељске патроле јужно од Нага.

Помоћу успешног осматрања наших аероплана, наше су батерије проузроковале пожар у једној непријатељској батерији источно од Салетикола и потопили чамце пред Лагаром.

Наши аероплани бацили су седам тона експлозива на аеродроме.

НАЈНОВИЈЕ ВЕСТИ

Вашингтон.—Амерички сенат усвојио је закон по коме има да се створи једна ратна финансијска корпорација са капиталом од четири и по милијарде долара.

Вашингтон. — Државни подсекретар за марину отишао је из Вашингтона да присуствује пробама са првом непотопљивом лађом »Луција«.

Рим. — На предлог министра финансија влада је одлучила да и на официре прошири осигурање полисама, које је основано за војнике.

Њујорк. — Сва америчка тајна служба ујединиће своју акцију за енергичну борбу против немачке шпијунаже. На челу ове велике организације, која ће стајати непосредно под председником Вилзоном, стајаће личност од поверења са неограниченом влашћу. Закључиће се споразум за заједнички рад са тајном полицијом у Лондону.

Њујорк. — Идућег априла издаће се трећи амерички ратни зајам уз 4 од сто.

Цирих. — Из Петрограда: Криленко је објавио војсци своје одступање јеном дневном наредбом.

Милано. — Из Берна добија »Кориере дела Сера«: Радославов и председник Собрања послали су премијерима централних сила депеше, у којима су заблагодарили што се мислило и о бугарским аспирацијама приликом разговора са Румунијом.

Лондон. — Председник кинеског министарства дао оставку. Говори се о новом државном удару.

ДЕПЕШЕ „НАРОДА“

Атина. — Из Њујорка: Пређашњи председник републике Тафт изјавио је: Ми тежимо за трајним миром, а он ће бити створен тек после обарања немачког апсолутизма. Ми морамо сломити Немце.

Атина. — Из Цириха: Немачка штампа почиње да се узнемирује интервенцијом Јапана, која може — каже она — пореметити немачке планове на Истоку.

Атина. — Нове америчке трупе искрцале су се у Француској.

Атина. — Из Њујорка: Зубни лекар кајзеров дошао је овде из Берлина, који каже да Немци још верују у успех сумаренског рата. Оскудица у улогу поново се осећа и мораће се завести нова ограничења.

МАЛИ ОГЛАСИ

Српско Трг. Друштво.

Улица Александра Великог број 7, обавља све банкарске, трговачке и транспортне послове. Препоручује нашем свету, да се користи услугама ове новчане установе за све своје послове. Врши на својој благајни размену свих новчаних монета по повољним дневним курсевима. 2—10

Одговорни уредник Драг. С. Гогић.

Штампарија Акуарони.